

Dubravko Lovrenović, (1956. – 2017.)

Dubravko Lovrenović rođen je 30. kolovoza 1956. godine u Jajcu, gradiću u srcu srednje Bosne. Osnovno i srednje obrazovanje završio je u rodnome gradu, a zatim se, nauštrb dviju velikih ljubavi iz mladosti – košarke i glazbe, za koje je pokazivao izniman talent, ipak odlučio za studij povijesti na Filozofskome fakultetu Univerziteta u Sarajevu. Tokom studija, koji je završio 1979. godine, također se istaknuo pa ga je prof. dr. Marko Šunjić izabrao za svoga asistenta-pripravnika (1980. – 1985.), zatim asistenta (1985. – 1990.) i višeg asistenta (1990. – 2000.) na Katedri za Opštu historiju srednjeg vijeka. Postdiplomski studij upisao je na Univerzitetu u Beogradu i okončao ga 1985. godine obranom magistarskoga rada *Balkanske zemlje prema mletačko-ugarskim ratovima početkom XV stoljeća*. Odmah je nastavio sa školovanjem i prijavio temu doktorske disertacije *Bosna i Ugarska (1387-1463)*. Uslijed izbijanja rata u Bosni i Hercegovini te neočekivane smrti mentora dr. Šunjića, obrana disertacije održana je tek 18. prosinca 1999. godine na Filozofskome fakultetu u Sarajevu. Sljedeće 2000. godine izabran je za docenta na istome predmetu da bi 2006. godine bio izabran u zvanje izvanrednoga, a 2010. godine u zvanje redovitoga profesora za predmet Opća historija srednjeg vijeka. Za dopisnoga člana Akademije nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine izabran je 2012. godine. Od inozemnih angažmana 1999. godine bio je na šestomjesečnoj specijalizaciji na Sveučilištu Etvös Lorand u Budimpešti, godine 2004./2005. boravio je na Centralnoeuropskome sveučilištu također u Budimpešti, a 2007./2008. kao Fulbrightov stipendist boravio je na Sveučilištu u Chicagu. Školsku godinu 2001./2002. proveo je kao gostujući profesor u Centru za napredna istraživanja Sveučilišta Yale. Od društveno-političkoga angažmana profesor Lovrenović obavljao je dužnost zamjenika ministra obrazovanja, nauke, kulture i sporta u Vladi Federacije Bosne i Hercegovine (2001. – 2003.), ministra kulture i sporta u Vladi kantona Sarajevo (2012.), bio je prodekan za nastavu Filozofskoga fakulteta, predsjednik Odsjeka za historiju, sekretar Odbora za historijske nauke ANU BiH, voditelj Centra za istraživanje povijesti pri Međunarodnome forumu Bosna, član Društva za proučavanje srednjovjekovne bosanske historije STANAK, član Komisije za očuvanje nacionalnih spomenika BiH i član Komisije za suradnju s UNESCO-om.

Lovrenovićev znanstveni rad prošao je kroz nekoliko faza u kojima je objavio ukupno sedam knjiga i preko šezdeset znanstvenih radova. Dok se bavio istraživanjima za magistarski rad, objavio je nekoliko priloga vezanih za odnose Bosanskoga Kraljevstva, još specifičnije, velikaške obitelji Hrvatinić s dalmatinskim gradovima. Rad na doktorskoj disertaciji kulminirao je monografijom *Na klizištu povijesti. Sveta kruna ugarska i Sveta kruna bosanska 1387-1463* (2006). Daljom razradom određenih teza iz ove disertacije proistekli su mnogi drugi radovi. (Neki od najvažnijih objedinjeni su i ponovno objavljeni u knjizi *Bosanska kvadratura kruga*, 2012., kojoj se profesor Lovrenović uvijek rado vraćao jest prošlost njegova rodnog Jajca.) Tako je, između ostaloga, bio suautor fotomonografije *Jajce – središte i margina povijesti i ljepote* (2008). U posljednjim godinama života posebnu energiju uložio je u zaštitu i istraživanje srednjovjekovnih nadgrobnih spomenika – stećaka. Pored činjenice da je bio ključna osoba u uspješno okončanome projektu uvrštavanja stećaka na UNESCO-vu listu zaštićene svjetske baštine, objavio je i monografiju *Stećci – bosansko i humsko mramorje srednjeg vijeka* (2008), koja je doživjela više izdanja. Velika ideja i želja koju nije uspio realizirati bilo je pokretanje posebnoga Instituta za proučavanje stećaka. Svojim će studentima prof. dr. sc. Dubravko Lovrenović ostati u pamćenju kao vrstan predavač nenadmašne elokvencije, koji je stalno kod njih poticao samostalno razmišljanje.

Dženan Dautović